

ADVIES
VAN 28 AUGUSTUS 2013
OVER HET VOORONTWERP DECREET HOUDENDE
WIJZIGING VAN DIVERSE BEPALINGEN VAN
DE VLAAMSE CODEX RUIMTELIJKE ORDENING

INHOUD

I.	SITUERING	2
II.	Globale beoordeling	2
III.	Vereenvoudiging regeling gewestelijke ambtenaren	3
IV.	Afschaffing specifieke toezichtsregelingen	3
V.	Aanpassing aanstelling gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren	4
VI.	Wijziging regeling ruimtelijke uitvoeringsplannen	5
VII.	Wijziging openbaar onderzoek ruimtelijke structuurplannen	6
VIII.	Verruiming toepassingsgebied stedenbouwkundige verordeningen	6
IX.	Wijziging bestaande afwijkingsmogelijkheden	7
X.	Faciliteren gezamenlijke aanleg van nutsvoorzieningen	8
XI.	Diverse aanpassingen	9

I. SITUERING

1. SARO ontving op 26 juli 2013 een adviesvraag van Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO). Met voorliggend advies, vastgesteld op de SARO-raadszitting van 28 augustus 2013, komt de raad tegemoet aan de vooropgestelde adviestermijn van 30 dagen.
2. Het voorliggend decreet voert een aantal wijzigingen door aan de VCRO. De wijzigingen hebben betrekking op volgende punten:
  - a) de vereenvoudiging van de regeling m.b.t. de gewestelijke ambtenaren,
  - b) de afschaffing van specifieke toezichtsregelingen,
  - c) de aanpassing van de aanstellingsprocedure voor gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren,
  - d) de wijziging van de delegatieregeling en de plannenhierarchie m.b.t. ruimtelijke uitvoeringsplannen,
  - e) de verruiming van het toepassingsgebied van stedenbouwkundige verordeningen,
  - f) de wijziging van bestaande afwijkingsmogelijkheden,
  - g) de maatregelen in functie van de gezamenlijke aanleg van nutsvoorzieningen en
  - h) enkele technische aanpassingen.
3. SARO gaat in onderstaand advies in op de diverse voorstellen tot wijziging van de VCRO; maar allereerst formuleert de raad een globale beoordeling.

II. GLOBALE BEOORDELING

4. De raad ondersteunt het merendeel van de voorgestelde wijzigingen aan de VCRO, die gericht zijn op een verdere vereenvoudiging, versnelling en op meer flexibiliteit. De raad formuleert hierbij nog enkele voorstellen tot aanpassing.

De raad heeft wel specifieke bedenkingen bij volgende voorstellen tot wijziging van de VCRO:

- de afschaffing van specifieke toezichtsregelingen (zie par. 8 en par. 9),
- bepaalde aspecten van de verruiming van het toepassingsgebied van stedenbouwkundige verordeningen (zie par. 16 en par. 17)
- de wijziging van de voorwaarden voor het doorvoeren van kleine planwijzigingen (zie par. 18)

III. VEREENVOUDIGING REGELING GEWESTELIJKE AMBTENAREN

5. De raad ondersteunt de vooropgestelde vereenvoudiging in het aantal functies van gewestelijke ambtenaren voor ruimtelijke ordening. Het is positief dat slechts één functie van gewestelijk ambtenaar van ruimtelijke ordening behouden blijft, met name de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. De raad ondersteunt dan ook artikelen 2, 5, 6, 7 van voorliggend decreet die hiertoe de noodzakelijke wijzigingen doorvoeren aan de VCRO.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft enkel nog een decretale bevoegdheid voor het verlenen van de vergunning binnen de bijzondere procedure. Alle taken inzake adviesverlening, planning en vergunningen gaan naar het departement. De beroepsmogelijkheid inzake RUP's gaat naar de leidend ambtenaar van het departement.

IV. AFSCHAFFING SPECIFIEKE TOEZICHTSREGELINGEN

6. De raad ondersteunt in het algemeen de vooropgestelde afschaffing van de specifieke toezichtsregelingen. Het is positief dat deze vormen van specifiek toezicht - waarvoor een regeling bestaat in het kader van het algemeen bestuurlijk toezicht - geschrapt worden.
7. De raad staat dan ook positief ten aanzien van artikel 3 en artikel 4 van voorliggend decreet die leiden tot respectievelijk de schrapping in de VCRO van het goedkeuringstoezicht op de samenstelling van de gemeentelijke en provinciale commissie ruimtelijke ordening.
8. Voorliggend decreet voert wijzigingen door aan de opmaak van provinciale en gemeentelijke RUP's (artikel 19, artikel 23, artikel 24 en artikel 25). SARO ondersteunt het uitgangspunt dat de bevoegde overheid die de plannen opmaakt, die plannen ook kan goedkeuren. Het planningsniveau neemt de eindbeslissing en het hoger niveau kan in beroep gaan.

De memorie van toelichting verduidelijkt dat, in opvolging van de interne staatshervorming, het goedkeuringstoezicht opgeheven moet worden wanneer een gelijkaardige regeling bestaat door toepassing van het algemeen administratief toezicht. Voor de raad is het evenwel niet duidelijk of dit een gelijkaardige regeling is.¹

De raad merkt in dat verband op dat wanneer afgestapt wordt van het specifiek goedkeuringstoezicht een gelijkwaardig alternatief uitgewerkt moet worden, dat enerzijds de huidige mogelijkheden behoudt om in te grijpen bij juridische fouten of tegenstrijdigheden met (ontwerp) ruimtelijke structuurplannen of (ontwerp) ruimtelijke uitvoeringsplannen en anderzijds het bestuursniveau dat het plan opmaakt voldoende garanties biedt dat een eigen beleid kan worden gevoerd.

De raad heeft ook bedenkingen bij de voorziene beroepsmogelijkheden door de deputatie en door de leidend ambtenaar. Een eerste bemerking is gericht op het voorwerp van het beroep. Het is merkwaardig dat geen beroep kan ingesteld worden tegen vormfouten (bv. dat het openbaar onderzoek geen 60 dagen maar 55 dagen heeft geduurd) of geen beroep kan worden ingediend tegen direct werkende normen van het VCRO; dit lijkt de toets van het gelijkheidsbeginsel niet te doorstaan. Ten tweede wijst de raad op het dubbel werk dat ontstaat. Na de gemeentelijke planprocedure kan de deputatie beroep instellen bij de Vlaamse Regering, terwijl in de huidige procedure de deputatie direct kan goedkeuren. Er wordt aldus een

---

¹ Administratief toezicht is het geheel van middelen waarover de toezichthoudende overheid beschikt, hetzij om de organen van de gedecentraliseerde diensten te verplichten de wet na te leven en het algemeen belang te eerbiedigen, hetzij om hun onwilligheid te breken. Algemeen administratief toezicht (schorsing en vernietiging) heeft betrekking op alle handelingen van het gedecentraliseerd bestuur en beoogt de controle over de wettigheid en de verenigbaarheid met het algemeen belang in de zin van een hoger openbaar belang. Bijzonder administratief toezicht (advies, machtiging en goedkeuring) beoogt niet alleen de controle over de wettigheid en de verenigbaarheid met het algemeen belang in de zin van een hoger openbaar belang, van de handelingen die in de wet of het decreet zijn opgesomd, maar in sommige gevallen ook de controle op de discretionaire bevoegdheid van het ondergeschikte bestuur.

bijkomende stap of handeling ingevoerd waarbij niet bepaald wordt binnen welke termijn deze afgehandeld moet worden. En ten slotte heeft de raad - voor wat de leidend ambtenaar betreft - vragen bij de gewenste onpartijdigheid. De leidend ambtenaar is immers zowel de ambtenaar die kan beslissen om in beroep te gaan als de ambtenaar die leiding heeft over het departement dat het beroep moet voorbereiden voor de Vlaamse Regering.

Afsluitend wijst de raad nog op volgende inconsequenties. Met voorgestelde wijzigingen kan de leidend ambtenaar van het departement beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de vaststelling van het provinciaal RUP en kan de leidend ambtenaar van het departement en de deputatie beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de vaststelling van het gemeentelijk RUP. De raad pleit er voor dat de beslissing over een beroep bij de deputatie ligt (voor wat betreft de gemeentelijke RUP's) of de Vlaamse Regering (voor wat betreft de provinciale RUP's). In toepassing van het subsidiariteitsbeginsel is dit logisch mede gelet op het feit dat de deputatie de goedkeuringsbevoegdheid heeft over de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en het gewest over de provinciaal ruimtelijke structuurplannen. De raad wijst er bovendien op dat het voorontwerp het toezicht op de ruimtelijke uitvoeringsplannen wijzigt en dat voor de verordeningen het toezicht niet gewijzigd wordt. Dat lijkt voor de raad niet logisch; verordeningen hebben immers een sterk verwantschap met ruimtelijke uitvoeringsplannen, maar kennen een minder vergaande reikwijdte dan ruimtelijke uitvoeringsplannen. Het specifiek goedkeuringstoezicht wel laten bestaan voor de verordeningen en niet voor de RUP's komt de raad dan ook onlogisch over.

9. De raad merkt op dat de voorgestelde procedure een verlenging van 30 dagen kan inhouden in vergelijking met de huidige procedure. De leidend ambtenaar kan immers beroep aantekenen bij de Vlaamse Regering tegen de vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan binnen een termijn van 30 dagen die ingaat de dag na de betekening. De deputatie kan de grieven van het beroepsschrift schriftelijk weerleggen. Het antwoord van de deputatie moet gestuurd worden naar de Vlaamse Regering binnen de 30 dagen na het instellen van het beroep. De Vlaamse Regering beslist binnen de 60 dagen na het instellen van het beroep.

Bovendien merkt de raad op dat de deputatie de grieven van het beroepsschrift enkel schriftelijk kan weerleggen. De raad vraagt om formeel de mogelijkheid te voorzien tot mondelinge toelichting aangezien dit vaak een meerwaarde voor de beide partijen kan betekenen.

V. AANPASSING AANSTELLING GEMEENTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAREN

10. De raad ondersteunt de voorgestelde aanpassingen aan de aanstellingsprocedure van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren. Het is positief dat de voorwaarden worden geschrapt dat enkel statutaire personeelsleden mét een voltijdse opdracht kunnen worden aangewezen als gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar (artikel 8).

De memorie van toelichting merkt terecht op dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar onafhankelijk en neutraal moet kunnen adviseren over vergunningsaanvragen (cf. art. 4.7.1, §2 VCRO). De raad vraagt hiervoor specifieke aandacht in het geval van contractuele stedenbouwkundige ambtenaren met een tijdelijk contract. Bovendien wijst de raad op het gevaar van belangenvermenging nu gemeenten een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar deeltijds kunnen inzetten die tegelijk bijvoorbeeld bij een intercommunale actief is.

De raad merkt verder op dat de voorgestelde wijziging kan uitgebreid worden (o.a. tot personeel van autonome gemeentebedrijven). De kwaliteit van de ambtenaar moet primeren op hun statuut. Door de pool waaruit geput kan worden te vergroten, zal de kwaliteit toenemen.

De voorziene regeling dat bij tijdelijke verhindering van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar de gemeenteraad een waarnemend stedenbouwkundig ambtenaar kan aanwijzen, is voor de raad te complex. Omdat het gaat om een tijdelijke vervanging heeft een bekrachtiging

door de gemeenteraad geen meerwaarde. De raad stelt voor om §2 als volgt te wijzigen: *‘De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar kan bij afwezigheid zijn bevoegdheid delegeren aan de waarnemende gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar. In gevallen van overmacht kan de gemeentesecretaris echter beslissen tot afwezigheid van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en een waarnemend gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar aanwijzen. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen over de waarnemend stedenbouwkundig ambtenaar.’* In het uitvoeringsbesluit kan onder meer geregeld worden dat het college schriftelijk op de hoogte moet worden gesteld en dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar de duur van zijn afwezigheid moet aangeven. De waarnemend gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar kan worden aangewezen door de gemeentesecretaris. Bovendien moet verduidelijkt worden wanneer er sprake is van overmacht (onverwachte ziekte, overlijden, andere job) en wanneer niet (voorziene vakantie, aangekondigd kortstondig ziekteverlof).

11. Ook de voorgestelde wijzigingen gericht op het faciliteren van intergemeentelijke samenwerking én op de financiële ondersteuning aan gemeenten voor de opleiding en loonkost van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, worden door de raad ondersteund (o.a. artikel 9 van het voorliggend decreet).
12. Met artikel 10 en artikel 12 wordt de subsidieregeling voor strategische projecten verruimd; het wordt mogelijk om ook andere kosten dan de kosten voor de coördinatie van het betreffende project te subsidiëren. Dit is positief.

VI. WIJZIGING REGELING RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

13. Artikel 2.2.1,§2 van de VCRO bepaalt dat elk planningsniveau - met instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde planningsniveaus - een planningsinitiatief kan nemen voor de totaliteit van een bepaald gebied, ook al beschikt het daartoe niet over de noodzakelijke planningsbevoegdheden. De raad ondersteunt het principe tot verruiming van de delegatiebevoegdheden, zoals opgenomen artikel 15 van voorliggend decreet, mits hieraan toegevoegd wordt dat dit enkel kan mits *‘instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde bestuursniveaus’*. Deze formulering - die momenteel reeds opgenomen is in artikel 2.2.1,§2 van de VCRO - moet er voor zorgen dat een bevoegd planningsniveau een bevoegdheid kan leggen bij een andere overheid, op voorwaarde dat deze overheid er ook mee instemt en dat ze bereid is om het planningsinitiatief ook effectief aan te pakken. Het is aldus belangrijk om in artikel 15 duidelijk te stellen dat de overheid die de delegatie krijgt ook effectief daarmee moet instemmen.

Artikel 15 voorziet dat de delegatie kan worden verleend *‘uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering over het plan waarvoor de delegatie wordt verleend.’* De raad merkt op dat het moment waarop de delegatie verleend kan worden vrij laat komt in het proces. Op het moment van de plenaire vergadering is de screeningsprocedure in uitvoering of afgerond en is er een voorontwerp opgemaakt door de ‘bevoegde overheid’. Op dat moment pas verneemt deze overheid of ze al dan niet delegatie krijgt. Het tijdstip ‘uiterlijk op de plenaire vergadering’ is laat als er geen andere afdwingbare termijn ingeschreven wordt (bijvoorbeeld binnen de 30 dagen na een gemotiveerd verzoek).

14. Artikel 21 3° van voorliggend decreet bepaalt dat de voorschriften van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen niet kunnen afwijken van de voorschriften van de provinciale en de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, tenzij de provincieraad, respectievelijk de Vlaamse Regering daarvoor haar instemming verleent. In dat geval vervangen de voorschriften van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, voor het grondgebied waarop ze betrekking hebben, de voorschriften van het provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij het

gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan het uitdrukkelijk anders bepaalt.

De raad wijst er op dat de provincieraad de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen voorlopig en definitief vaststelt. In die zin is het logisch dat de provincieraad de bevoegdheid heeft om afwijkingen van de voorschriften al dan niet toe te staan. Anderzijds benadrukt de raad dat het ruimtelijk beleid wordt voorbereid en uitgevoerd door de deputatie. Het toewijzen aan de provincieraad van de bevoegdheid om instemming te verlenen om af te wijken, zal leiden tot vertraging en tot weinig flexibiliteit en dit omwille van het tijdstip, het karakter en de termijn van een plenaire vergadering. De raad stelt dan ook voor deze bevoegdheid toe te kennen aan de deputatie. Met het verlenen van de bevoegdheid aan de deputatie voor toekenning van planologische attesten (die vervolgens in uitvoeringsplannen moeten uitgewerkt worden), heeft de decreetgever reeds vroeger afgeweken van de principiële bevoegdheid van de provincieraad.

VII. WIJZIGING OPENBAAR ONDERZOEK RUIMTELIJKE STRUCTUURPLANNEN

15. Artikel 11, artikel 13 en artikel 14 van voorliggend decreet voeren enkele wijzigingen door aan de procedure voor het openbaar onderzoek van respectievelijk het gewestelijk, het provinciaal en het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Momenteel voorziet de VCRO (artikel 2.1.3, artikel 2.1.10 en artikel 2.1.16) dat een aankondiging moet plaatsvinden binnen de 30 dagen na de voorlopige vaststelling van het ontwerp ruimtelijk structuurplan en dat het openbaar onderzoek moet starten uiterlijk op de dertigste dag na deze waarop de aankondiging ervan in het Belgisch Staatsblad verschenen is. Het openbaar onderzoek kan dus pas starten nadat er eerst tijd is verstreken om het ontwerp aan de bevolking kenbaar te maken. Met de voorgestelde wijziging wordt het mogelijk dat het openbaar onderzoek in principe reeds zou kunnen starten vanaf de dag na de voorlopige vaststelling van het ontwerp ruimtelijk structuurplan (en uiterlijk binnen de zestig dagen). De raad ondersteunt de beoogde versnelling en de doorgevoerde digitalisering maar vraagt om voorafgaand aan de start van het openbaar onderzoek een minimale periode van aankondiging te voorzien.

De raad stelt tevens vast dat het VCRO voorziet dat voor provinciale en gemeentelijke structuurplannen de deputatie, respectievelijk het college van burgemeester en schepenen, ten minste één informatie- en inspraakvergadering moet organiseren. De raad vraagt om deze informatie- en inspraakvergadering ook decretaal te voorzien voor het gewestelijk ruimtelijk structuurplan.

VIII. VERRUIMING TOEPASSINGSGBIED STEDENBOUWKUNDIGE VERORDENINGEN

16. Met artikel 27 wordt het toepassingsgebied van een stedenbouwkundige verordening verruimd: in de stedenbouwkundige verordeningen kunnen ook voorschriften opgenomen worden ter versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.

De raad vindt het positief dat er vanuit het ruimtelijk beleid een instrument wordt aangereikt voor de versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen.

De raad merkt op dat de memorie van toelichting de voorliggende wijziging vooral kadert binnen de nota 'Winkelen in Vlaanderen 2.0'. SARO merkt allereerst op dat de raad betreurt dat hij niet om advies werd gevraagd over de winkelnota Vlaanderen 2.0.

Tevens benadrukt de raad dat de beoogde doelstelling 'versterking van de leefbaarheid en de aantrekkingskracht van steden en dorpskernen' niet enkel betrekking heeft op het faciliteren van de kleinhandel, maar dat ook andere functies en activiteiten een rol spelen in de versterking van de leefbaarheid (o.a. culturele en sportieve infrastructuur, kantoor- en ambachtelijke

infrastructuur). De raad vraagt om de memorie van toelichting in die zin aan te vullen.

17. Artikel 27 voert tevens wijzigingen door aan artikel 2.3.1, vierde lid van de VCRO waardoor een stedenbouwkundige verordening functies, die in beginsel toegelaten zijn, kan uitsluiten. Ook wordt mogelijk dat de stedenbouwkundige verordening de 'toegelaten oppervlakte van functies en de afmetingen van gebouwen' kan beperken. De raad benadrukt dat de impact van de voorgestelde wijzigingen zeer vergaand is. Het is een aanfluiting van de rechtszekerheid indien eerst gebiedsspecifieke RUP's worden vastgesteld (en de publieke en private actoren, burgers en ondernemingen op basis daarvan investeringen kunnen verrichten) om daarna met een stedenbouwkundige verordening de toegelaten functies toch uit te sluiten of aanzienlijk te beperken. Met voorliggende wijzigingen aan de VCRO zou het bijvoorbeeld mogelijk worden om in winkelarme gebieden de handelsfunctie van bestaande gebouwen te beperken. Ook de bestaande handelsvestigingen die gelegen zijn in een gebied dat wordt aangeduid als winkelarm gebied, zou geen garantie hebben dat ze mogen verbouwen, herbouwen, uitbreiden of aanpassen. Dit is niet aanvaardbaar. Bijkomend wijst de raad op het gebrek aan enige vorm van inspraak bij het opleggen van deze verreгаande beperkingen. Het zou een belangrijke stap achteruit zijn indien zonder openbaar onderzoek en zonder aankondiging in het Belgisch Staatsblad, stedenbouwkundige voorschriften kunnen opgelegd worden.

De raad vraagt tevens aandacht voor de noodzakelijke afstemming met de Europese Dienstenrichtlijn. Volgens bijlage 1 van de Winkelnota 2.0 werden de mogelijkheden onderzocht en werd blijkbaar geen strijdigheid met de richtlijn gevonden.

Gezien de vergaande gevolgen van de voorgestelde wijzigingen - waarbij in essentie de doelstelling van een RUP sterk ondergraven wordt - dringt de raad er op aan om de voorgestelde wijzigingen aan artikel 2.3.1, vierde lid van de VCRO niet door te voeren.

IX. WIJZIGING BESTAANDE AFWIJKINGSMOGELIJKHEDEN

18. Artikel 4.3.1,§1 van de VCRO voorziet in de mogelijkheid dat door de vergunningverlenende overheid kleine planwijzigingen kunnen worden opgelegd, zodat aanvragers geen nieuwe aanvraag moeten indienen.

Artikel 37 van voorliggend decreet maakt de wijziging van het voorwerp van de vergunningsaanvraag mogelijk na het openbaar onderzoek mits voldaan is aan enkele specifieke voorwaarden. De raad stelt vast dat hier identiek dezelfde bepaling wordt ingevoerd in de VCRO als in het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. De raad herhaalt hieromtrent zijn eerdere opmerking uit zijn advies van 5 juni 2013: *'De raad vindt het positief dat het decreet de mogelijkheid voorziet voor het wijzigen van de vergunningsaanvraag maar wijst er op dat de geformuleerde voorwaarden (zoals schending van de rechten van derden, goede ruimtelijke ordening) zeer vaag zijn. De raad vraagt een verdere verduidelijking van deze voorwaarden vanuit de zorg voor meer kwaliteit en rechtszekerheid. In geval van twijfel of onzekerheid zal men immers opteren voor het organiseren van een tweede openbaar onderzoek.'*² Evenwel wordt via voorliggende wijziging van de VCRO - in tegenstelling tot in het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning - niet geregeld in welke zin planaanpassingen mogelijk zijn indien er geen openbaar onderzoek vereist is. De raad vraagt om dit ook hier te verduidelijken.

---

² SARO 2013|014. Advies van 5 juni 2013 over het ontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. www.sarovaanderen.be

X. FACILITEREN GEZAMENLIJKE AANLEG VAN NUTSVOORZIENINGEN

19. Artikel 33 van voorliggend decreet voert wijzingen door aan de regeling inzake verkavelingsaanvragen die wegeniswerken omvatten. Artikel 4.2.47,§2 van de VCRO wordt opgeheven en een algemene bepaling voor alle vergunningen wordt toegevoegd onder hoofdstuk II.

Met voorliggende wijziging wordt de oude situatie terug ingevoerd, waarbij de gouverneur opnieuw de mogelijkheid krijgt om de gemeenteraad samen te roepen om zich uit te spreken over de zaak van de wegenis. Dit is positief.

Het is wel merkwaardig dat enkel de gouverneur de gemeenteraad kan samenroepen en niet de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in de bijzondere procedure. Nochtans zou - volgens de memorie van toelichting - deze regeling ook moeten gelden in de bijzondere procedure.

De raad vraagt tevens aandacht voor de verdere afstemming van voorliggend decreet en het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. Zo stelt de raad bijvoorbeeld vast dat er incoherentie is tussen voorliggende regeling en de regeling over de zaak van de wegen die werd opgenomen in het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. In het omgevingsdecreet werd uitdrukkelijk voorzien dat de gemeenteraad de beslissing over de zaak van de wegen moet meedelen binnen een termijn van 45 dagen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.³ In voorliggend decreet inzake wijziging van de VCRO is sprake van 60 dagen (artikel 36). De raad vraagt om deze incoherentie recht te zetten. Tevens vraagt de raad - net zoals in zijn advies omtrent het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning - aandacht voor de uitvoerbaarheid van voorliggende wijzigingen.

20. Om het gelijktijdig aanleggen van nutsvoorzieningen te stimuleren wordt met artikel 34 van voorliggend decreet voorzien dat de nutsmaatschappijen (die actief zijn in de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is) door het vergunningverlenende orgaan om advies worden verzocht. De raad ondersteunt de bezorgdheid voor een efficiënte aanleg van nutsvoorzieningen. De raad heeft niettemin diverse bemerkingen bij deze regeling.

SARO wijst er allereerst op dat de eindverantwoordelijkheid voor een gelijktijdige aanleg ligt bij de opdrachtgever met name de verkavelaar. Gemeenten kunnen sensibiliseren. Veel gemeenten doen dit nu al informeel, bijvoorbeeld door contact op te nemen met de nutsmaatschappijen die hen bekend zijn.

Verder wijst SARO op de toenemende administratieve last. Voorgaande regeling impliceert immers dat de gemeenten de betrokken 'nutsmaatschappijen' moet aanschrijven. Volgens de Memorie van Toelichting betreft het voorzieningen van openbaar nut zoals riolering, watervoorziening, gas, elektriciteit, televisie, telefonie en ICT-diensten. Het is voor de gemeente niet altijd duidelijk wat allemaal als nutsvoorzieningen wordt beschouwd. Bovendien bepaalt het artikel dat het gaat om nutsbedrijven die actief zijn. Het is onduidelijk of alle maatschappijen moeten worden aangeschreven die ooit actief zijn geweest, die 'gebruikelijk' actief zijn of in de toekomst overwegen actief te zijn. Het is bovendien niet duidelijk in hoeverre het niet aanschrijven van nutsmaatschappijen gevolgen kan hebben voor de rechtsgeldigheid van de vergunning.

De raad wijst er bovendien op dat geen enkele link wordt gelegd met bestaande instrumenten gericht op het verminderen van de hinder door de aanleg van nutsvoorzieningen met name het

---

³ Artikel 24 voorontwerp van decreet in eerste lezing en artikel 29 van voorontwerp van decreet in tweede lezing goedgekeurd op 19 juli 2013.

GIPOD.⁴ Die link zou in de Memorie van Toelichting verduidelijkt moeten worden alvorens bijkomende verplichtingen worden opgelegd.

En tenslotte verwijst de raad naar artikel 4.2.20,§2 van de VCRO dat duidelijk stelt dat lasten door toedoen van de aanvrager moeten kunnen gerealiseerd worden. De gemeente kan dus geen lasten opleggen die te maken hebben met het gelijktijdig aanleggen van de nutsvoorzieningen door de nutsmaatschappijen, waardoor hinder maximaal wordt vermeden. Minstens zou in de Memorie van Toelichting verduidelijkt moeten worden hoe de vergunningverlener kan sturen op minder hinder door de nutsmaatschappijen.

XI. DIVERSE AANPASSINGEN

21. Met artikel 31 wordt de definitie van zorgwonen aangepast. De raad ondersteunt deze aanpassing maar wijst op de huidige onduidelijkheden over de juiste toepassing van het zorgwonen. De raad vraagt om dit in overleg met de betrokkenen verder te verduidelijken. Het is bijvoorbeeld onduidelijk in hoeverre het mag gaan om een zelfstandige wooneenheid en hoe blijkt of er 'nood is aan ondersteuning om zich in het thuismilieu te handhaven'. Voor de raad is het bijvoorbeeld ook onduidelijk waarom enkel voorzien is dat de ouderen of hulpbehoevende personen in de ondergeschikte wooneenheid kunnen wonen (mogen ze niet in hun villa blijven wonen en de zoon op zolder?).
22. De VCRO (artikel 4.4.9) voorziet dat indien een vergunningsaanvraag zou moeten afgewezen worden op grond van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan; deze aanvraag toch kan worden ingewilligd indien de standaardtypebepalingen voor de overeenstemmende categorie van gebiedsaanduiding daartoe de grondslag bieden.^{5 6}

Om ongewenste effecten van deze regeling te vermijden wordt met artikel 41 de toepassing van clichering beperkt tot stedenbouwkundige vergunningen voor 'windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie (o.a. zonnepanelen, warmtekrachtkoppeling). De raad ondersteunt deze wijziging.
23. Artikel 52 van voorliggend decreet voorziet onder meer dat bij de reguliere procedure een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moet worden bezorgd aan alle adviserende instanties. Artikel 53 voegt deze bepaling toe aan de bijzondere procedure. De raad wijst er op dat dit leidt tot een toename van de administratieve last en tot het verhogen van de kans op procedurefouten.

---

⁴ Het Generiek Informatieplatform Openbaar Domein brengt alle informatie over werken en/of manifestaties op het openbaar domein zoveel mogelijk samen. Het zorgt ervoor dat er meer afstemming komt tussen nuts- en/of wegenwerken, dat werken op omleidingstrajecten vermeden worden en dat conflicten tussen werken en manifestaties beter kunnen gedetecteerd worden.

⁵ De standaardtypebepalingen zijn opgenomen in de bijlage bij het Typevoorschriftenbesluit, zoals vastgesteld op 11 april 2008.

⁶ Dat betekent bijvoorbeeld dat een windturbine in agrarisch gebied, die volgens het gewestplan niet zou kunnen worden vergund, toch voor een vergunning in aanmerking komt indien voldaan is aan de standaardtypebepaling conform dewelke windturbines toelaatbaar zijn in agrarisch gebied, voor zover deze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen (waarbij de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodembebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten in een lokalisatienota moeten worden beschreven en geëvalueerd). Vlaams Parlement, 2008-2009, stuk 2011/1.